

kraftigste Repræsentant, Borgmesterfruen, rent ud vedgaar, at det, der driver hende frem, er Ønsket om at behage sin „meget rige Bedstemoder“. Snarere havde hun vel bildt sig selv og andre ind, at det var Fædrelandets Vel, f. Ex. Forsvarssagen eller dog i det mindste noget saa ophøjet som hendes Mands Fremtid, der laa hende paa Hjærte. At den unge Pige er Idealist og løser Knuden ved at gifte sig paa smaa Indtægter, er naturligt nok; Spørgsmaalet er imidlertid, om hun kan gennemføre det. Nu om Stunder plejer Romanerne jo ellers snarere at begynde med Giftermaalet end at ende med det.

Der var da ogsaa en anden Løsning, som vilde ligge en ung, kæk Nutidskvinde nærmere, saa nær, at det er helt underligt, Forfatteren ikke har tænkt paa den. Hun vilde huske, at ogsaa hun var skabt til at arbejde, havde faaet et Par Arme, der var skikkede til noget andet end til at røre i Grødgryden, og et Hoved, brugeligt til andre Ting ved Siden af Spekulationer over Børneopdragelsen. Hun vilde have taget Lærerindeexamen og set at faa Femtelærerembedet eller endnu bedre ved et eller andet praktisk Arbejde givet sit Bidrag, til at Familien kunde leve, uden at Manden behøvede at krumme Ryg for Magthaverne. Heldigt er det, at Livet i denne som i adskillige andre Retninger gaar forud for Literaturen.

* * *

Fru *Leffler* har i de senere Aar fundet Behag i at give en eller anden Idé, stor nok til at bære et større Arbejde, en ganske knap, man kunde fristes til at sige epigrammatisk Form — saaledes i *Den Kærlighed*, i det paa Folketheatret spillede *Familielykke* og nu sidst i *Moster Malvina*.

Stykket, hvis Personliste har den Ejendommelighed kun at bestaa af Kvinder, tager, ligesom Fru Lefflers for adskillige Aar tilbage skrevne Stykke „*Hur man gör godt*“ Sigte paa de højere Samfundslags saakaldte Velgørenhed og Barmhjærtighed. Satiren forekommer paa et enkelt Punkt, overfor de to fine unge Damer, noget overdreven, men ellers er Skildringen sikkert sand; „den velgørende Frue“ er en Type, som vi alle kender. Hele det lille Stykke med sine mange veltrufne Kvinde-skizzer, fængsler, ja griber en paa sine Steder. Det bliver godt spillet; særlig er Hovedrollerne, *Moster Malvina* (Frk. Lerche) og hendes Velgørerinde, (Frk. Benelli) i gode Hænder.